

PAS OP!

PAS OP!

LEO-TAAL!

WAARSCHUWING!

LEO-TAAL!

PAS OP! Leo-taal!

Als je dit boek leest, moet je goed opletten!

Er staat veel Leo-taal in.

Wat is Leo-taal?

Dat is de manier waarop Leo praat.

Hij praat heel anders dan iedereen.

Dus denk niet: er staan schrijffouten in dit boek.

Dat lijkt misschien zo.

Maar het is niet zo.

Het komt doordat Leo zijn eigen praattaal heeft: Leo-taal!

Ik kan daar als schrijver niets aan doen.

Leo praat nou eenmaal zo.

Dus ik moet het opschrijven zoals hij het zegt.

En jij, lieve lezer, moet het lezen zoals het er staat.

Veel plezier met dit boek.
En ook met de Leo-taal.
Misschien word jij wel een echte expert in
Leo-taal.
Dat zou vettig gavig zijn, volgens Leo.

**Laat ons maar weten of jij
een echte Leo-fan bent!**

Groeten van Paul van Loon
En van Leo, natuurlijk!

VETTIG GAVIG

WAARSCHUWING!

GEHEIME GROT

Dolfje Weerwolfje rende door het Weerwolvenbos.

Zijn grote weerwolfneef Leo liep met grote passen naast hem.

Hoog boven de bomen stond de volle maan. Sterren straalden in de donkere lucht.

Dolfje bleef opeens staan.

Leo botste tegen hem aan en struikelde.

Met een smak viel hij op een boomwortel.

'AUWS!

Leo's oor ist geknaktst.'

Dolfje hoorde hem niet.
Verlangend keek hij omhoog.
Die mooie volle maan!
Die stralende twinkelende sterren!
Hij zuchtte.
'Wrow, wat ziet de maan er prachtig uit, Leo.
En die sterren...
Ik zou daar best eens naartoe willen gaan.
Volgens mij is dat een heel fijne plek
voor weerwolven.
Zo dicht bij de volle maan.'
Dolfje stak zijn kop in de
lucht en opende zijn mond.

Hij keek naar Leo en
haalde zijn schouders op.
‘Dat moest er even uit, Leo.’
Leo krabde aan zijn geknakte oor.
Hij kneep een oog dicht.
Met zijn andere oog keek
hij naar Dolfje.

‘Neefwolfje, wat een
SUPERDUPERIG idee van jou!
Zultst wij dat doen?
Samen naar de maan?
Samen op vakantstiel!

Ja?

Dolfje neefwolfje en zijn eigenste neef Leo?’

‘Huh?’ zei Dolfje.

‘Wat bedoel je, Leo?’

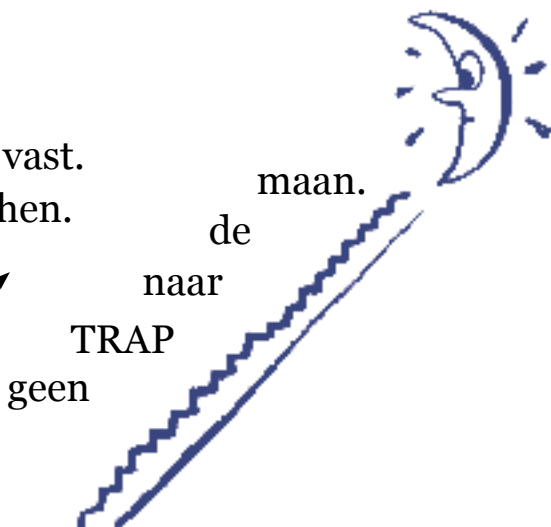
Dat kan toch niet!’

Dolfje hield zijn buik vast.

Zo hard moest hij lachen.

‘Gekke Leo!’

Er is geen

Er gaat geen trein naar de maan.
Geen bus.
En ook geen vliegtuig.
Dus je kunt er niet komen.'

Leo grijnsde al zijn
tanden bloot.
Het waren heel
GROTE tanden.
Ze blonken fel in het
maanlicht.
'Ha, dat denktst jij,
neefwolfje.
Maar Leo heeftst
grotelijke plannen.'

'Echt?' zei Dolfje.
Hij keek Leo aandachtig aan.
'Wat bedoel je, Leo?
En waarom is jouw oor zo geknakt?'
Leo wuifde met zijn klauw.
'Niets aan de poot met Leo's oor.
Gewoon een klein knaksje.
Maar Leo heeftst een fantasmig idee.
Letst jij maar eens op, neefwolfje.
Komstst gauw mee!'

Hij liep voor Dolfje uit.

Steeds verder gingen ze het Weerwolvenbos in.
Ze kwamen bij een grot.

Dolfje wist niet eens dat die grot bestond.

‘Wat doen we hier, Leo?’ vroeg hij.

‘Ssst,’ fluisterde Leo.

‘Dit is een
GEHEIMSIGE grot.
Niemand weetst dat
die grot bestaatst.
Alleen Leo weetst het.
Hier bewaartst Leo zijn
GROOTSTE geheimen.
Niemand mag dat
weten.’

Dolfje knikte.

'Dat is een mooi geheim, Leo.

Maar nu weet ik ook dat die grot bestaat!'

Leo keek Dolfje aan.

Hij krabde aan zijn geknakte oor.

Dreigend keek hij Dolfje aan.

'Da's waar, neefwolfje Dolfje.

Jij kentst mijn geheim.

**Dus nu moetst Leo neefwolfje
vermoordenen...'**

GEHEIM

